

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **CZT a.s. (dříve CZ TABÁK, a.s.)**, se sídlem v Pardubicích, Bratranců Veverkových 396, zastoupeného JUDr. Richardem Malečkem, advokátem se sídlem v Praze 8, Pakoměřická 5, za účasti **Celního ředitelství v Praze**, se sídlem v Praze 1, Washingtonova 11, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2006, č. j. 7 Ca 218/2005 - 75, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutím Celního ředitelství v Praze ze dne 7. 7. 2005, č. j. 18572/04-21 a 18573/04-21. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti též požádal o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že výkon napadených rozhodnutí by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu a že by došlo k nepřipustnému zásahu do jeho práv, neboť spotřební daň i daň z přidané hodnoty jsou vyměřeny nesprávně, nezákonně a znamenají dvojí zdanění téhož zboží. Dále stěžovatel uvádí, že Celní správa ČR svojí nečinností při interních sporech ohledně sazebního zařazení předmětného zboží způsobila uplynutí šestiměsíční lhůty pro podání případného opravného hlášení o odvodu spotřební daně a tímto svým postupem mu znemožnila toto hlášení v zákonem stanovené lhůtě podat.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 – 59, publikovaném

na www.nssoud.cz: „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit*“. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem dovozovat.

V dané věci stěžovatel poukazuje na skutečnost, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu, toto své tvrzení již nijak dále nedoplňuje. Návrhu na přiznání odkladného účinku by však bylo možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, tedy pokud by stěžovatel zcela konkrétně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane individuálním určením práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly dotčeny. Přitom (jak je již výše uvedeno) důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a takto individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud tedy stěžovatel v projednávané věci pouze obecně uvádí, že v případě výkonu rozhodnutí dojde k nepřípustnému zásahu do jeho práv a dále poukazuje na nesprávnost a nezákonnost postupu Celní správy ČR v předchozím řízení, nejsou tato tvrzení pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, relevantní.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit a návrhu stěžovatele proto nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu